

Öfwer fru
probstinnan Anna
Catharina Åkerstein,
wid desz jordefärd i
Sorund...

Tillfällestryck

National Library
of Sweden

57.

150.

Öfwer

Sru Grobstinnan

ANNA CATHARIN

ÅKERSTEIN,

wid

Desz Jordefård

I Sorunda Kyrka, den 8 Februar. 1757.

STOCKHOLM,

Tryckt af PETTER Jöranson NYSTRÖM.

Den
Högäretvördige och Höglärde Herren,

M. G. LAURENT STIERNER,

Ryktet berömmelige Probst öfver Sorunda
och dess underliggande Probsteri.

i lilla utläggning, som öfver Eder Sällas Magt- och Kärnes-
Språk, finnes i denna Sång, svarar för ingen del, hwarken
sinnets höga värde, eller emot det Ljus, den styrka och den
hon där af kânt under GUDS tryckande korsbördor;

Wärdaste Broder, I hastwen mist en sät Maka; Jag har
re gånger måst dricka denna bittra kalken, och kan därför så
t lättare döma om Edra sorger. En Länning i Edra Barn af
es dygd, Et Minne i Edert hjärta af Hennes Namn; Et hopp
r Sjal om en säll förening, är Eder en tillräckelig tröst.

Hon war et Lån af GUD; Lån bör med tack hembäras.
Dess dyra nåd där til önskar innerligen,

Wärdaste Broder,

Eder

Trogne Tjenare.

JOH. GÖSTAF HALLMAN.

v. 1.

Du Trogna Själ, i dag dig nedersänker
 Min nöjde sång uti et kärleksbaf,
 Hvars lugna bryn af Guda-strålar blänker,
 Och hvarken grund ell' strander wet utaf;
 I werldsens lust får ej dit hjärta såfwa;
 Dig skal min sång, du Lambsens pryddes
 En försmaf af all himmielst sällhet låfwa;
 När frågan blir i dag: Swad är min Gud?

v. 2.

Swad är min Gud? En Herre öfwer alla:
 Et wäsend, som utaf sig sjelf beror, (b)
 Hvars Guda-magt i wincken kan befalla
 Omätlig rymd och alt hwad där i bor; (c)
 En Tordöns-röst från Horebs klippa ljungar, (d)
 Min största pligt, som mig til handa bår, (e)
 Min Gud, min Far, min Kung för alla kungar
 Min Herre jag rätt hjärtlig håller kär.

(a) 4 Mos. 27. v. 16. (b) 2 Kon. 3. 19. v. 15. (c) Ps. 33.
 (d) 2 Mos. 19. v. 16. och 2 Mos. 24. 17. (e) 5 Mos. 6. v. 5. (f) 2
 v. 37.

vad är min GUD? Min Starckhet för mit hjärta,
Et magtlost barn jag i min linda låg, (g)
Dyra nåd, Hans känsla af min smärta
Mig i mit blod med blödigt hjärta såg;
Gaf en tro, som satan kan förfära, (h)
En Andlig kraft, långt öfwer all natur; (i)
Starckhets GUD, Dig will jag ewigt ähra,
Med offer uhr minns hjärtans fatebur.

v. 4.

vad är min GUD? ach jo: Han är min Klippa,
Hvars högste spets dölgö i Hans Majestat; (k)
intet ondt til mit fördärf kan slippa,
Din tilflykt thit, mitt hjärta, ej förgåt,
Iag, när dom, när wrede mig försträcker,
Des brutna håll, mit gömsloställe har, (l)
siäl sin törst uhr denna Klippan släcker, (m)
Med Israael när jag til Canaan far.

v. 5.

Ps. 51. v. 7. och Ezech. 16. v. 6, 22. (h) 1 Pet. 1. v. 3. (i) Joh. 1. v. 12.
(j) El. 45. v. 15. och 1 Tim. 6. v. 16. (l) Christi Sår, S. Wis 2. v. 14.
(n) 1 Cor. 10. v. 4.

Hwad är min Guld? Min Borg, jag honom fö
Som trotsar alt, hwad grymt och fastigt ä
Et Fäste för hwar's starka torn och wallar
All helf'tis magt måst lägga ner gewär,
Et skönt Pallats där ärans purpur blänker,
I Gudapragt och hög fullkomlighet;
Mot öfwerwäld, mot konst, mot list och ränker,
Mer säfer Borg mitt hjärta intet wet.

v. 6.

Hwad är min Guld? Han är, som mig förlor
När usel jag i syndsens tråldom gick,
En Hjalte, som det orme-hufwud krosat,
Af hwilkets gadd min själ sin bahne fick,
En Stridsman, som mit fångste sönderbrutit,
Hwar's seger gjordt, at fången blifwit fri,
När synden mig i band och bojor slutit,
Et Guda-Barn min frälste själ fick bli.

ad är min GUD? Min GUD all godhets Källa
Wid mit Jordan, som slöt med mig förbund; (p)
rs dyra wård gjordt mina dagar sälla,
mot och med ifrån min födslostund;
t, at åt Baal jag skull hans åhra gifwa;
Bort, at min själ skull sätja fött til arm;
skal min GUD i bleka döden blifwa,
Som wärmit mit lif i en så kärlig barm.

v. 8.

ad är min GUD? Min Tröst ehwad mig wäller,
Hwad tårefall mig Himlen skäncka will,
med min tro, mig fast wid honom håller,
Hans kraft är min, Hans Tröst mig hörer til,
hjärtat i en tåhrfull Bigt-stohl snyftar,
Dch uslan mig är mycken ångst om Tröst,
ångslans stoft Hans kärleks arm mig lyftar,
Dch lättar så mit mer än sorgsna bröst.

v. 9.

Hvad är min GLÖD? Min Sköld, som mig betö
 Mång giftig pihl måst brista mot des stähl;
 Med Andans swärd när trones arm sig sträcker;
 GLÖD's åhra är mit örlogs systemähl,
 Jag går til strids; Et Lejon utaf Juda, (q)
 Båd mit förswar och sköldemärke är;
 Jag vågar mig i dag, at spetsen bjuda
 Mot werld, mot synd, mot hela satans hä

Hvad är min GLÖD? Mitt Horn, min Himla str
 Med salighet, som på mig uslan tänkt,
 På GLÖD's altar, och i Hans egen Kyrka,
 Med offerblod ser jag mit Horn bestänkt.
 I Ulfwar, som kring Christi Hjordar rafa,
 För Lambsens Horn Ehr grymhet måste fly,
 Förswars-löst folk för edart wäld må fasa,
 Ehr glupffe tand min trygghet ej skal bry.

Vad är min GUD? Jo, mit beskydd i nöden,
 Et mäktigt wårn mot alla plågors tropp,
 Stöd mot alt; när af den bleka döden
 Det bandet bryts, som binder själ och kropp.
 Mit förswar sig HERRANS Änglar lågra
 Kring om min sång, när döden gör mig brydd,
 bistånd han mig aldrig nåns förwågra;
 Ju större nöd, ju större hans beskydd.

Jag hjärtlig får, har Dig min Allmagts-Herre,
 Min starkhet och min klippa och min borg;
 som med blod förlofat storr och smårre,
 Min store GUD, min Tröst i all min sorg;
 min Sköld, mit Horn och mit Beskydd i nöden;
 Far wähl, o werld, förnögd jag går min gång,
 GUD, min wån i lifwet och i döden;
 Så ljuder wår Herdinnas Swanesång.

